

hjemme. Der er allerede gjort adskillige Skridt i den Retning, men vi kunne naturligvis ikke gaa hurtigere end Hesteopdræterne, der som bekendt stændes en hel Del. Vi have jo allerede foretaget Foranstaltninger, der komme det lille Brug til gode, idet vi have indkøbt Hingste, som sættes ud med Rigsdagens Minde, og vi have endvidere indkøbt Heste i deres tredje Aar, fordi det er den vanskeligste Tid for Opdræterne. Ad disse Beje tror jeg, man kan naa vidt, og jeg haaber her paa Rigsdagens Støtte, saaledes at den Tid ikke er saa fjern, hvor vi kunne købe alle vore Heste her i Landet. — Jeg skal herefter vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (S. Bojesen), der omtalte de militære Retsforhold, som han mente maatte ligge mig særlig paa Sinde, og deri har han fuldstændig Ret. Han gik ud fra den Dagsorden, som i Fjor blev vedtagen, idet han for øvrigt kun citerede dens Begyndelse. Denne forstaar jeg saaledes, at Tinget opfordrer Regeringen til saa snart som muligt her i Salen at forelægge et Lovforslag om den militære Retspleje. Det bliver derefter Regeringens Sag alvorlig at overveje, hvorledes den virkelig saa snart som mulig kan gøre det. Jeg har naturligvis konfereret om denne Sag med min højtærede Kollega Marineministeren, og vi ere komne paa det rene med, at det vilde være en let Sag straks at nedsætte en Kommission og sige: Lav os et Udkast til et Forslag om den militære Retsplejes Ordning! Men nu er det jo en bekendt Sag, at Kommissioner overhovedet arbejde noget sejt, hvad ogsaa det ærede Medlem for Storehedinge (Svend Høgsbro) i Fjor bemærkede, og i dette Tilfælde er en Kommission sikkert nødvendig, da det er saa meget forskellige Hensyn, der skulle tages ved denne Sag. Men en Ting vare Marineministeren og jeg enige om, nemlig at hvis man nedsatte en saadan Kommission uden at give den meget bestemte Direktiver, vilde den forløbe sig i den Grad i Konfusion og Brøvl, at man aldrig vilde saa en brugelig Betsænkning — hvis man overhovedet fik en saadan. Nej, det var os ganske klart, at man maatte gribe denne Sag an paa en helt anden Maade: Vi maatte søge i Forvejen ved Hjælp af de Raadgivere, vi have, at klare for os selv, hvorledes de meget

tvivlsomme Hovedpunkter ved denne Sags Behandling skulde ses. Hvis disse Punkter ere, skal jeg naturligvis ikke komme ind paa her, det kan enhver, der følger Literaturen paa dette Omraade, let se, thi det er Diskussion nok om det. I Henseende til denne Forundersøgelse var der et Forhold, vi betenkede os særlig meget af, og det var det, at i Tyskland er hele dette Spørgsmaal netop fremme nu og vil i den nærmeste Fremtid foreligge for den tydske Rigsdag. Det vil da være meget lærerigt for os med Hensyn til denne Forundersøgelse at se, hvorledes Behandlingen bliver der, om end naturligvis tydske og danske Militærforhold ere meget forskellige. Dertil kommer endnu et Moment. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Storehedinge i Fjor bemærkede, at der ikke er nogen logisk Nødvendighed for, at den civile Retsplejes Ordning skal gaa forud for den militæres, men det synes jo efter den Udtalelse, min ærede Kollega Justitsministeren er frenkommen med, at vi i en nær Fremtid kunne vente en Kommissionsbetænkning med Hensyn til den civile Retspleje, og da synes der dog virkelig at kunne være en hel Del Grund til, at man ogsaa tager Hensyn hertil ved Sagens Behandling i Kommissionen. Det er altsaa disse Forundersøgelser, som Marineministeren og jeg arbejde videre paa; og som vi haabe i en ikke fjern Fremtid at kunne afslutte; i ethvert Tilfælde er det vor Tanke, senest naar Justitsministeren har taget sin Position til det Arbejde, der altsaa kommer frem fra den nævnte Kommission, at nedsætte en Kommission til Behandling af den militære Retspleje, naturligvis med saadanne Direktiver, at den meget hurtigt kan gøre sig færdig. Jeg tror, som sagt, at det ved Kommissionsbehandlinger netop gælder om, at der gives Direktiver. Det vil vistnok det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Bojesen) som gammel Militær give mig Ret i. Jeg haaber, at hvad det ærede Medlem for Møen (F. Bøjsen) i Fjor betonedes Usikkerheden af, ogsaa maa kunne lykkes, nemlig at disse to Sager i det væsentlige samtidig maa komme til at foreligge i Tinget. — Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgfreds (N. S. Jensen), som berørte